

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
 Декан гуманітарно-педагогічного факультету
Неля ПОДЛЕВСЬКА
 01 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ **ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ**

Галузь знань 03 Гуманітарні науки
 Спеціальність 035 – Філологія,
 Предметна спеціальність 035.01 Українська мова та література
 Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)
 Освітньо-професійна програма Філологія. Українська мова і література.
 Обсяг дисципліни 4 кредити ЄКТС
 Шифр дисципліни ОПП.02
 Мова навчання українська
 Статус дисципліни обов'язкова (цикл професійної підготовки)
 Факультет гуманітарно-педагогічний
 Кафедра української філології

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проєкт*	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
					Аудиторні заняття					Самостійна робота, у т.ч. ІРС			Залік	Іспит
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття					
Д	3	6	4	120	50	32		18		70				+
З	3	6	4	120	12	8		4		108				+

Робоча програма складена на основі ОПП «Філологія. Українська мова і література» за спеціальністю 035.01 Українська мова та література
 Програму склала Інна ПРИЙМАК к.філол.н. Інна ПРИЙМАК

Схвалено на засіданні кафедри української філології
 Протокол № 1 від 29 серпня 2025 р.
 Завкафедри української філології Анатолій ЯНЧИШИН Анатолій ЯНЧИШИН

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету
 Голова вченої ради факультету Неля ПОДЛЕВСЬКА Неля ПОДЛЕВСЬКА

Хмельницький 2025

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ім'я, ПРІЗВИЩЕ
Завідувач кафедри української філології, канд. філол. наук, доцент	Гуманітарно-педагогічний факультет		Анатолій ЯНЧИШИН
Гарант освітньо-професійної програми, канд. філол. наук, доцент	Гуманітарно-педагогічний факультет		Марія ГАВРИШ
Декан	Гуманітарно-педагогічний факультет		Неля ПОДЛЕВСЬКА

3. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальна дисципліна «Історія української літератури» належить до обов'язкових компонентів освітньої програми підготовки здобувачів вищої освіти та відіграє важливу роль у формуванні професійних компетентностей майбутніх фахівців гуманітарного напрямку. Курс спрямований на системне вивчення закономірностей розвитку української літератури в контексті національної та світової культури, охоплюючи основні етапи літературного процесу, провідні напрями, течії, стилі та творчість визначних українських письменників.

Пререквізити – ОЗП 03 Вступ до літературознавства, ОЗП 08. Сучасний літературний процес ОПП 02. Історія української літератури, ОПП.01 Історія зарубіжної літератури.

Постреквізити – ОПП 03. Курсова робота з української літератури та методики її навчання; ОПП 08. Література рідного краю; ОПП13. Теорія літератури і літературна критика; ОПП 14 Дитяча література; Атестаційний іспит з української мови та літератури.

Відповідно до ОПП із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

компетентності.

ІК Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної галузі, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 03. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 05. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 06. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ФК 02. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, природу, функції, рівні.

ФК 04. Здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди української мови, описувати соціолінгвальну ситуацію.

ФК 06. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати українську мову в усній та письмовій формі, у різних жанровостильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя. .

ФК 08. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів та жанрів.

ФК 11. Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мовлення.

ФК 12. Здатність до організації ділової комунікації.

програмні результати навчання.

ПРН 01. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземними мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.

ПРН 08. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію української мови і літератури і уміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 10. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і писемних текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами.

ПРН 12. Аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища та процеси, що їх зумовлюють.

ПРН 14. Використовувати українську мову в усній та письмовій формі, у різних жанровостильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 17. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних завдань і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання.

Мета дисципліни– поглибити та розширити вміння студентів розуміти та усвідомлювати процес становлення та розвитку нової української літератури.

Предмет дисципліни. Літературний процес XX ст.: основні тенденції та закономірності розвитку

Завдання дисципліни. Надати студентам знання і практичні навички з засвоєння особливостей літературного процесу XX ст., новаторських показників розвитку письменства, творчого внеску літераторів.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен: знати тексти художніх творів української літератури XX століття; уміти визначати характер, основні етапи та напрями розвитку українського літературного процесу XX ст.; аналізувати художні тексти різних течій і стилів зазначеного періоду; критично оцінювати наукові праці та літературознавчі дослідження, присвячені українській літературі XX століття.

4. Структура залікових кредитів дисципліни

№ п/ п	ТЕМИ	ДФН			ЗФН		
		лекції	практ.	Сам. роб.	лекції	практ.	Сам. роб.
1.	Тема 1. Вступ. Особливості національно-культурного відродження в Україні на межі епох.	2		7	1		10
2.	Тема 2. Поетична, прозова та драматургічна спадщина. «Розстріляне Відродження». Європейські тенденції українського мистецтва в Україні 20-30-х років XX століття.	10	4	9	1	1	20
3.	Тема 3. Соцреалізм як тоталітарна художня культура. Творчість українських митців періоду II Світової війни.	2	2	9	2		10
4	Тема 4. Концепція розвитку національної ідеї в українському письменстві: п'ятдесятники в еміграції і шістдесятники в Україні.	8	2	9	2	1	18
5.	Тема 5. Розвиток прозових жанрів. Химерна проза.	4	2	9	2	1	10
6.	Тема 6. Дисидентський рух в Україні.	2	2	9			10
7.	Тема 7. Літературно-мистецький рух в Україні у 80-ті роки XX століття.	2	2	9			10
8.	Тема 8. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки XX століття	2	2	9	2	1	10
	Загальна кількість годин:	32	18	70	8	4	108

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

№ п/п	Перелік змістових модулів, тем лекцій, їх анотацій	Кількість годин
1.	<u>Лекція 1.</u> Вступ. Українська література під час національно-визвольних змагань. Жанрово-стильові тенденції доби. Особливості пізнього українського імпресіонізму, пізнього символізму, революційного романтизму у порівнянні з класичним імпресіонізмом, раннім символізмом, романтизмом та неоромантизмом Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6, 10</i>	2
2.	<u>Лекція 2.</u> Розвиток поезії у 20-30-ті рр.. Характеристика різних літературних угруповань («Гарт», «Плуг», «Ланка» – згодом МАРС, «неокласики», ВАПЛІТЕ, «Аспанфут» – згодом «Нова генерація», «Авангард», ВУСПП, «Молодняк», «Західна Україна». Спалах Літературної дискусії 1925-1928 рр. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	2
3.	<u>Лекція 3.</u> Творчість П. Тичини, М. Рильського та Є. Плужника. Український неокласицизм: естетичні засади та провідні представники. Поезія В. Сосюри й В. Свідзинського. Авангардні тенденції у творчості М. Семенка. Революційно-романтична лірика В. Еллана-Блакитного та В. Чумака. Поетичний доробок Л. Первомайського в контексті українського літературного процесу першої половини ХХ століття. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	2
4.	<u>Лекція 4.</u> Формування нової української прози 20-х років, її рух від малої епічної форми (А.Заливчий, Г.Михайличенко, Г.Косинка, М.Хвильовий та ін.) до роману (Ю.Яновський, В.Підмогильний, А.Головко та ін.), її жанрово- стильовий спектр. Експериментальна проза 20-х років: Осмислення трагедії нації та людини у творах Література: <i>Основна: 3,4; Додаткова: 6,10</i>	2
5.	<u>Лекція 5.</u> Розвиток українського театру та драматургії. Поеднання традицій і новаторства. Відмінність художніх концепцій у режисерській практиці Л.Курбаса (експериментальне синкретичне мистецьке об'єднання «Березиль») і Г.Юри (реалістично-побутовий театр ім. І.Франка). Проблемно-тематичні і жанрово-стильові пошуки драматургів Література: <i>Основна: 3,4; Додаткова: 6,10</i>	
6.	<u>Лекція 6.</u> Література Західної України міжвоєнного періоду. Стрілецька поезія як складник національно-визвольного дискурсу. Основні літературні напрями та угруповання в західноукраїнському письменстві. Поезія Б.-І. Антонича як найяскравіший вияв модерністських пошуків міжвоєнних десятиліть. Проза Ірини Вільде в контексті розвитку української літератури Західної України. Література: <i>Основна: 2,3,4,5; Додаткова: 11</i>	2
7.	<u>Лекція 7.</u> «Соціалістичний реалізм» – штучний напрям у літературі та мистецтві, ініційований компартією, можливий лише в межах соціалістичного режиму. Деформація естетичних категорій, надання їм політичного, вузько класового змісту. Література періоду II світової війни. Література: <i>Основна: 2,3,4,5; Додаткова: 7,8</i>	2
8.	<u>Лекція 8.</u> Література української еміграції ХХ століття. Виникнення політичної еміграції та її політична, науково-освітня й культурно-мистецька діяльність. Формування осередків українського літературного життя за кордоном. «Празька школа» поетів як провідне явище еміграційної літератури (Ю. Дараган, Ю. Липа, Н. Лівницька-Холодна, О. Лятуринська, Є. Маланюк, Л. Мосендз, О. Ольжич, О. Теліга та ін.), її ідейно-естетичні засади та значення для розвитку української літератури ХХ століття. Література: <i>Основна: 2,3,4,5; Додаткова: 7,8</i>	2
9.	<u>Лекція 9.</u> Проза української еміграції ХХ століття. Творчість Ю. Косача: збірки оповідань і новел «Чорна пані», «Клубок Аріадни», «Тринадцята чота». Епічна трилогія У. Самчука «Волинь» як художнє осмислення долі українського селянства в першій третині ХХ століття. Романи У. Самчука «Марія» та «Гори говорять» у контексті історичної та	2

	соціальної проблематики доби. Романістика Івана Багряного як вагоме явище української літератури еміграції. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	
10.	Лекція 10. «Шістдесятники» як умовна назва широкого культурологічного руху в українській літературі, зумовленого добою «хрущовської відлиги» та загальною естетичною переорієнтацією мистецтва слова. Світоглядні й художні засади руху, подолання ілюзій «гуманного соціалізму», формування нової системи цінностей та оновлення тематичних і стильових пріоритетів української літератури другої половини ХХ століття. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
11.	Лекція 11. Розвиток поетичних жанрів у літературі доби «шістдесятництва». Творчість В. Симоненка, Л. Костенко та М. Вінграновського як вияв оновлення художнього мислення й поетичної мови. Роль літературної критики в динаміці руху «шістдесятників» (І. Дзюба, І. Світличний, М. Коцюбинська, В. Іванисенко та ін.) у формуванні естетичних орієнтирів і суспільно-культурної позиції покоління. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
12.	Лекція 12. Тяжіння до широких епічних полотен. М.Стельмах: продовження трилогії сільського життя – романи «Хліб і сіль», «Кров людська – не водиця», невдале «примирення» ментальності українця з класовою ідеологією (роман «Правда і кривда»). Інтерпретація Другої світової війни з позицій «гуманістичного соціалізму» в романах «Дикий мед» Л.Первомайського і «Людина і зброя» О.Гончара. Проблема історичної пам'яті, розв'язувана з позицій соціалістичних ідеологем (романи «Тронка», «Циклон»), конфлікт з ними в романі «Собор» О.Гончара. Робота І.Вільде над романом-епосом «Сестри Річинські». Засилля «виробничого роману» як імітації художньої прози. Історична белетристика П.Загребельного як протистояння цій тенденції (романи «Диво», «Первоміст», «Смерть у Києві», «Євпраксія», «Роксолана», «Я, Богдан»). Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
13.	Лекція 13. Оновлення української прози. Актуалізація «химерної» прози: повість «Маслини», роман «Катастрофа», збірка оповідань «Білий кінь Шептало» В.Дрозда. Яскраві дебюти Вал.Шевчука, Є.Гуцала, Ю.Щербака. Гр.Тютюнника та ін. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
14.	Лекція 14. Дисидентський рух в Україні: причини виникнення, особливості формування та перебіг. Участь українських письменників у дисидентському русі, роль літератури як форми духовного опору тоталітарній системі (І. Світличний, Є. Сверстюк, І. Дзюба, В. Чорновіл, М. Осадчий та ін.). Творчість В. Стуса в контексті правозахисної діяльності та розвитку української літератури другої половини ХХ століття. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
15.	Лекція 15. Загальна характеристика літературного процесу 1980-х років ХХ століття. Основні тенденції та особливості розвитку літератури 80-х рр. ХХ ст.; суспільно-історичний контекст доби. Розвиток поезії та прози, жанрово-стильові пошуки. Провідні літературні напрями та угруповання, їхня роль у формуванні художньої парадигми періоду. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
16.	Лекція 16. Суспільно-історичні умови розвитку літературного процесу 1990-х років ХХ століття. Політичні, соціальні та культурні трансформації 90-х рр. ХХ ст. та їхній вплив на літературний процес. Розпад радянської системи, становлення незалежної України, зміна ціннісних орієнтирів. Постмодернізм як провідна художня методологія літератури 1990-х: естетичні принципи, поетика, жанрові та стильові особливості, іронія, інтертекстуальність, гра з традицією. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,15</i>	2
	Загальна кількість годин	32

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Тема лекції	Кількість годин
1-2	Вступ. Українська література під час національно-визвольних змагань. Жанрово-стильові тенденції доби. Особливості пізнього українського імпресіонізму, пізнього символізму, революційного романтизму у порівнянні з класичним імпресіонізмом, раннім символізмом, романтизмом та неоромантизмом <i>Література: Основна 1,2,3; Додаткова: 14, 17</i>	1
3-5	Українська література 20-30-х рр. XX ст. «Розстріляне відродження» <i>Література: Основна: 1,2,3 Додаткова: 10, 13/</i>	1
7-10	Соцреалізм як тоталітарна художня культура. Творчість українських митців періоду II Світової війни. <i>Література: Основна: 1,2,3 Додаткова: 13,15</i>	1
11-12	Літературне шістдесятництво <i>Література: Основна: 1,2,3; Додаткова: 13, 15</i>	1
13-14	Розвиток прозових жанрів. Химерна проза. <i>Література: Основна: 1,2,3; Додаткова: 7,10</i>	2
15-16	Літературно-мистецький рух в Україні у 80-90-ті роки XX століття. <i>Література: Основна: 1,2,3; Додаткова: 11,15,16.</i>	2
		8

5.2 Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№ п/п	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст практичних занять	Кількість годин
1.	Розвиток поезії у 20-30-ті рр XX ст. Специфіка Літературної дискусії 1925-1928 рр. Творчість П. Тичини, М. Рильського, Є Плужника. «неокласиків». В. Сосюри, В. Свідзинського, М. Семенка, В. Еллана, В. Чумака, Л. Первомайського. <i>Література: Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	2
2.	Розвиток нової української прози 20-х років, Експериментальна проза 20-х років: Осмислення трагедії нації та людини у творах Миколи Хвильового, Г. Косинки, В. Підмогильного. Творчість Миколи Куліша. <i>Література: Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	2
3.	Розвиток української літератури на західноукраїнських землях у міжвоєнний період <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 9</i>	2
4.	II Світова війна в літературі. Творчість Олександра Довженка. Поетична творчість митців «Празької школи», діяльність МУРу. Проза українських письменників-емігрантів. Творчість Ю. Косача, І. Багряного, У. Самчука. <i>Література: Основна: 3,4; Додаткова: 6,10</i>	2
5.	Розвиток поетичних жанрів. Творчість В. Симоненка, Л. Костенко. М. Вінграновського. <i>Література: Основна: 2,3,4,5; Додаткова: 11</i>	2
6.	Прозова творчість другої половини XX ст. Творчість М. Стельмаха, Олеся Гончара. <i>Література: Основна: 2,3,4,5; Додаткова: 11</i>	2
7.	Оновлення української прози. Актуалізація «химерної» прози. <i>Література: Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	2
8.	Літературні угруповання «Бу-Ба-Бу». «ЛугоСад», творчість В. Герасим'юка, В. Слапчука, І. Римарука. Розвиток прозових жанрів.	2

	Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 6,10</i>	
9.	Оновлення української поезії та прози в 90-ті рр. XX ст. Література: <i>Основна: 1,2,3,4,5; Додаткова: 11,13</i>	2
Загальна кількість годин:		18

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

Тема	Кількість годин
Розвиток поезії, прози. Драматургії у 20-30-ті рр XX ст. Специфіка Літературної дискусії 1925-1928 рр. [1: 190-197; 3: 134-140; 5: 55-67; 6: 65-80; 9, 16]	1
Розвиток поетичних жанрів. Творчість В. Симоненка, Л. Костенко. М. Вінграновського. [1: 240-278; 3: 164-166; 5: 68-76; 6: 65-80; 13, 14]	1
Становлення й розвиток химерної прози. Реалістичні тенденції в українській та європейських літературах. [1: 362-368; 2: 442-467; 3: 256-267; 5: 280-315; 6: 375-416; 7: 314-318; 20]	1
Модернізм та постмодернізм в українській літературі 80-90-х рр XX ст. [1: 234-241; 2: 357-364; 3: 182-185; 5: 163-182; 6: 174-213; 19; 20]	1
	4

5.3. Зміст самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до практичних занять, виконанні індивідуальних домашніх завдань, підготовці до їх презентації і обговорення, у виконанні тестових завдань за теоретичним матеріалом у Moodle тощо. Студенти заочної форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний здобувач вищої освіти отримує у викладача у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка навчальної дисципліни у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни та необхідні документи з її навчально-методичного забезпечення та контролю результатів навчання.

5.3. Зміст самостійної роботи студентів.

№ п/п	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст самостійної роботи	Обсяг годин
1-2.	Тема 1. Вступ. Особливості національно-культурного відродження в Україні на межі епох.. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до усного опитування	5
3.	Тема 2. Поетична, прозова та драматургічна спадщина. «Розстріляне Відродження». Європейські тенденції українського мистецтва в Україні 20-30-х років XX століття. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю	10
4.	Тема 3. Соцреалізм як тоталітарна художня культура. Творчість українських митців періоду II Світової війни 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до виконання ІДЗ	5

5.	Тема 4. Концепція розвитку національної ідеї в українському письменстві: п'ятдесятники в еміграції і шістдесятники в Україні 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до самостійної роботи	5
6.	Тема 5. Розвиток прозових жанрів. Химерна проза. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до виконання ІДЗ	10
7.	Тема 6. Дисидентський рух в Україні. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю	5
8.	Тема 7. Літературно-мистецький рух в Україні у 80-ті роки XX століття 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю матеріалу.	10
9.	Тема 8. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки XX століття 1. Підготовка до практичного заняття за темою 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до підсумкового контролю	5
Загальна кількість годин		70

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій та методів навчання, зокрема: методи навчання за джерелом передачі і сприймання інформації (словесні (пояснення, дискусія, консультування), практичні (інструктування), наочні (демонстрування, ілюстрування, спостереження); за логікою передачі і сприймання навчальної інформації; за рівнем самостійності пізнавальної діяльності (методи проблемного викладу, частково пошукові); методи стимулювання і мотивації учіння, інтерактивні; інформаційно-комунікаційних та технології дистанційного навчання (сервіс для проведення онлайн конференцій Zoom, Модульне середовище для навчання тощо).

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;
- оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (виконання практичних завдань; участь у обговоренні індивідуальних домашніх завдань);

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати поточного контролю. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи суму балів, нижчу за 60 відсотків від максимального бала, вважається таким, що має академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8. Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із

лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (опанування теоретичного матеріалу з теми, активна робота на занятті).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни, встановлені графіком самостійної роботи.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без правомірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

У межах вивчення навчальної дисципліни для здобувачів вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, що розміщені на доступних платформах (<https://7eminar.ua/>, <https://seminar.expertus.com.ua/>, <https://sys2biz.com.ua/seminars/>, <https://finacademy.net/ua/webinars>, <https://www.coursera.org/>, <https://prometheus.org.ua/>), які сприяють формуванню компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у «Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ»).

9. Оцінювання результатів навчання здобувачів освіти у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її робочою програмою, кожен здобувач денної і заочної форм здобуття освіти може набрати до 100 балів. Позитивну підсумкову оцінку здобувач може отримати, якщо за результатами поточного контролю набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення...), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів денної форми здобуття освіти у п'ятому семестрі

Контрольні заходи				Аудиторна робота		Самостійна робота		Семестро-вий контроль	Разом
Шостий семестр									Сума балів
Тестовий контроль:				Практичні заняття (мінімум – 2 контрольні точки)		ІДЗ*		Іспит	
Т 1-4	Т 5-8	Т 9-12	Т 13-16	Т*1-5	Т6-15	Т. 2	Т.8		
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)									
6-10	6-10	6-10	6-10	3-5	3-5	3-5	3-5	24-40	60-100**
24-40				6-10		6-10		24-40	

Примітка: ІДЗ* – індивідуальне домашнє завдання; Т* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений

викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота				Семестровий контроль	Разом
Шостий семестр								Сума балів
Тестовий контроль			Контрольна робота		Практичне заняття		Іспит	
T1-5	T6-10	T11-16	Якість виконання	Захист роботи	T1-5	T6-15		
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)								
3-5	3-5	3-5	12-20	3-5	3-5	3-5	30-50	60-100
9-15			15-25		6-10		30-50	

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	3	4	5
Теоретичне питання № 2	3	4	5
Практичне завдання	6	8	10
Всього балів	12		20

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (12 балів) та максимального (20 балів), знаходиться в межах 13-19 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом літературознавчою термінологією; результати самостійних робіт.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко та всебічно опанував програмовий матеріал з історії української літератури, вільно орієнтується в літературному процесі, основних етапах його розвитку, напрямках, течіях і творчості провідних письменників. Уміє коректно застосовувати літературознавчий термінологічний апарат, поєднувати теоретичні положення з аналізом художніх текстів, аргументовано висловлювати власні судження та обґрунтовувати їх прикладами з творів. Відповідь відзначається логічністю, послідовністю й грамотним мовним оформленням (в усній або письмовій формі), демонструє належний рівень аналізу та узагальнення матеріалу. Здобувач упевнено реагує на уточнення або зміну формулювання запитання, робить ґрунтовні висновки, виявляє сформовані фахові навички літературознавчого аналізу. Під час відповіді допускає дві–три несуттєві неточності.

Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання правил, закономірностей тощо. Відповідь здобувача вищої освіти будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві-три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури навчальної дисципліни, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачеві вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення навчальної дисципліни.

ІДЗ здобувача вищої освіти оцінюється аналогічно з використанням вищенаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний позитивний бал – 6 балів, максимальний – 10 балів). При підготовці тез доповідей на конференцію у якості ІДЗ здобувач вищої освіти отримує максимальний бал (10) за його виконання.

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з тестів, передбачених робочою програмою, складається із 25 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 10.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 6 до 10 балів:

Таблиця – Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1-13	14-16	17-18	19-20	21-22	23-25
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-65	66-72	73-82	83-89	90-100
Кількість отриманих балів	0	6	7	8	9	10

На тестування відводиться 25 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю (іспит)

Освітня програма передбачає підсумковий семестровий контроль з дисципліни у формі іспиту, завданням якого є системне й об'єктивне оцінювання як теоретичної, так і практичної підготовки здобувача з навчальної дисципліни. Складання іспиту відбувається за попередньо розробленими і затвердженими на засіданні кафедри білетами. Відповідно до цього в екзаменаційному білеті пропонується поєднання питань як теоретичного (в т.ч. у тестовій формі), так і практичного характеру.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів денної форми навчання (40 балів для підсумкового контролю)

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	12	16	20
Разом:	24	32	40

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

Для кожного окремого виду завдань підсумкового семестрового контролю застосовуються критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти, наведені вище (Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти).

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82		Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
D	66-72		
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	Незадовільно/Fail – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного та підсумкового контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

11. ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ЗДОБУТИХ СТУДЕНТАМИ ЗНАЙ

1. Історичні умови розвитку української літератури 1910-1930-х років. Вплив політики «українізації» на розвиток літератури.
2. Літературні угруповання 20-х рр. XX ст.: пролетарські організації, футуристичні об'єднання, „попутники” й авангардисти.
3. Літературна дискусія 1925-1927 років : основні учасники, причини і наслідки.
4. Участь М.Хвильового в літературній дискусії.
5. Творчість Павла Тичини 1918 – 1924 років: мотиви, образний синкретизм. Ситез слова й музики у збірці Павла Тичини „Сонячні кларнети”.
6. Збірка П.Тичини „Замість сонетів і октав ” провідні мотиви й образи.
7. „Неокласики”: мистецька платформа, художня творчість.
8. Творчі пошуки Миколи Куліша: стильовий вимір (на прикладі творів „Мина Мазайло”, „Патетична соната”).
9. Проза М.Хвильового: стильовий синтез на змістовому й формальному рівнях.
10. Психологічна проза В.Підмогильного: проблематика, специфіка внутрішнього світу героїв (на матеріалі оповідань „Старець”, „Гайдамака”, „Ваня”).
11. «Шістдесятництво» – унікальне літературно-мистецьке явище в Україні середини XX століття. Готичний профіль трагічного XX століття: дисидентство.
12. Проблема національної пам'яті у кіноповістях О. Довженка.
13. Проза Гр. Косинки: тематика, своєрідність її осмислення. Імпресіоністичні домінанти характеристик героїв в оповіданнях «За земельку», «На золотих богів».
14. Поетичний міфосвіт Б.-І. Антонича.
15. Традиція «в'язничої поезії» в українському письменстві.
16. Домінанти європейської поетичної традиції у мистецькому світогляді поетів 70-х рр. XX ст.
17. Духовні виміри дійсності митцями «витісненого покоління».
18. Мистецький феномен «Київської школи поезії»

19. Літературні школи та групи 70 – 80-х років
20. Тенденції розвитку новітньої української прози 60-80-х років ХХ ст.
21. Вплив латиноамериканської прози на появу «неоміфологізму».
22. Образ родової людини як типу національного характеру через «народно-міфологічний пласт»
23. Еволюція художнього мислення 70-х під впливом «хімерної прози».
24. Нові ідеї в художньому мисленні українських прозаїків у другій половині ХХ століття.
25. висвітлення проблем народознавства у прозі 60-80-х років.
26. Стильове розмаїття і новизна поезії 80-х років ХХ століття
27. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки ХХ століття
28. Літературний процес ХХ – поч. ХХІ ст.: постмодернізм, особливості розвитку в національній літературі.
29. Художньо-стильове розмаїття сучасної української літератури
30. Дослідження 70 – 80-х рр. у сфері філософії художньої творчості
31. Дослідження академічного Інституту літератури 70-80-ті роки.
32. Радикальна, філософська, художня трансформація української літератури Ліною Костенко.
33. Творчість М.Рильського періоду «третього цвітіння».
34. «Антитрадиціоналізм» у художній діяльності представників Нью-Йоркської групи
35. Дмитро Павличко – оригінальний майстер сонета.
36. Символічний образ собору в однойменному романі Олеся Гончара.
37. Духовні проблеми, порушені О. Гончаром у романі «Собор», крізь призму образу Єльки.
38. Тема війни у творчості Олеся Гончара. Становлення Сивоока як майстра і художника у романі П. Загребельного «Диво».
39. Образ Ярослава Мудрого у романі П. Загребельного «Диво». Історична правда й художній вимисел.
40. Драматизм образу Марусі Чурай з однойменного роману у віршах Л. Костенко.
41. Основні мотиви лірики Ліни Костенко.
42. Мотиви першої збірки В. Симоненка «Тиша і грім».
43. Символічний образ мадонни у поемі І. Драча «Чорнобильська мадонна».
44. Художнє осмислення проблем сучасності в поемі І. Драча «Чорнобильська мадонна».
45. Новаторство І. Драча в жанрі балади. Алегоричні образи соняшника й сонця у «Баладі про соняшник».
46. Маргінальні мотиви в новелах Григора Тютюнника «Син приїхав», «Оддавали Катрю».
47. Нетрадиційний підхід до вирішення проблеми «любовного трикутника» у новелі Григора Тютюнника «Три зозулі з поклоном».
48. Мотив незнищенності духу в поезії В. Стуса.
49. Ліричне осмислення В. Стусом причин і наслідків доби Руїни в поезії «За літописом Самовидця».
50. Роман-балада Валерія Шевчука «Дім на горі» – найяскравіший приклад необарокового стилю в сучасній українській літературі. Філософічність твору.
51. Народнопоетична основа вірша В. Симоненка «Лебеді материнства».
52. Мотиви жіночої долі у віршах В. Симоненка «Дума про щастя» і «Піч».
53. Символічне значення назви поєми В. Симоненка «Кирпатий барометр».
54. Інтимна лірика В. Симоненка.
55. Символічне значення образу крил у баладі І. Драча «Крила».
56. Проблема захисту рідної мови в сонетах Д. Павличка «Ти зрікся мови рідної», «О рідне слово, хто без тебе я?».
57. Алегоричний зміст вірша Д. Павличка «Коли помер кривавий Торквемада».
58. Образ матері у віршах Б. Олійника «Сива ластівка» і «Пісня про матір».
59. Екзистенціальні роздуми В. Стуса у вірші «Як добре те, що смерті не боюсь я...».
60. Функція кольорів у віршах Стуса «У цьому полі синьому, як льон...», «На колимським морозі калина...».
61. «Палімпсести» В. Стуса. Багатомотивність, герметичність і багатозаровість поезій.
62. Новаторський характер творчості М. Вінграновського.
63. Ідейно-художня своєрідність історичного роману у віршах «Берестечко» Ліни Костенко.
64. Осмислення сенсу людського буття у віршах Л.Костенко «Життя іде і все без коректур», мабуть, майбутнє».
65. Тема війни в поезії Л.Костенко «Пастораль ХХ століття», «Тут обелісків ціла рота».
66. Проблеми українського села в новелах Григора Тютюнника та Євгена Гуцала.
67. Оновлення жанру історичної філософської повісті Ю. Мушкетиком («Суд над Сенкою», «Смерть Сократа»).
68. В.Стус – поет-шістдесятник, людина морального абсолюту.
69. Проблематика та оригінальність «хімерного роману з народних уст» О. Ільченка «Козацькому роду нема переводу, або Мамай і Чужа Молодиця».
70. Київська школа»: причини формування, концепція та вимушена «внутрішня еміграція» її представників.
71. Творчі доробки Василя Голобородька, Віктора Кордуна, Миколи Воробйова, Михайла Григоріва.
72. Стильові та жанрові пошуки львівського кола «Скрині» (Григорій Чубай, Олег Лишега, Микола Рябчук).

73. Покоління 70-х: заперечення літературного досвіду шістдесятників і взаємозв'язок з ними.
74. Література доби перебудови: на хвилі постмодернізму.
75. Літературні угруповання кінця 80-х – початку 90 років: «Пропала грамота», «Нова дегенерація», «Лу-Го-Сад» та інші. Характеристика засад та художніх здобутків цих літературних угруповань.
76. Апокаліптичний карнавал, іронія та гра – художні прийоми яскравого літературного гурту «Бу-Ба-Бу». Бубабізм як виклик тоталітарній системі. наліз поетичної творчості його представників (В.Неборака, Ю.Андруховича, О.Ірванця).
77. Творчість поетів-вісімдесятників: Василя Герасим'юка, Ігоря Римарука, Петра Мідянки, Івана Малковича, Наталії Білоцерківець та інших.
78. Тематичне та стилістичне розмаїття прози 80-х:
79. Особливості новелістики 80-х рр.. Творчість Ю. Андруховича, Є. Кононенко та ін...
80. Прозова спадщина Оксани Забужко «Сестро, сестро», «Дівчатка», Музей покинутих секретів».
81. Проза Юрія Андруховича: «Московіада», «Рекреації», «Перверзія», «Дванадцять обручів», «Таємниця».
82. Філософські основи літератури 90-х років минулого століття.
83. Особливості функціонування української літератури кінця ХХ ст
84. . Поети-«дев'ятдесятники» - «люди перелому»: поезії Юрія Бедрика, Мар'яни Савки, Романа Скиби, Маріанни Кіяновської та інших.
85. Різномісна творчість мистецького цеху «дев'ятдесятників»:
86. Новаторські тенденції прози Сергія Жадана,
87. Марія Матіос: між традицією і стилізацією
88. Поетичні угруповання дев'яностих років ХХ ст., особливості діяльності.

12. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний процес з дисципліни «Історія української літератури» повністю і в достатній кількості забезпечені необхідними навчально-методичними матеріалами.

Приймак І. В. Методичні рекомендації до практичних занять з курсу «Історія української літератури»

13. ЛІТЕРАТУРА:

Основна

1. Бернадська Н. Українська література ХХ століття. К., 2002.
2. Гундорова Т. І. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. Київ : Критика, 2005. 264 с.
3. Історія української літератури ХХ століття : У 2 кн. / За ред. В. Г. Дончика. К. : Либідь, 1998. 456 с.
4. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навч. посіб. У 3 т. / за ред. В. І. Кузьменко. Київ : Академвидав, 2013. 2017.
5. Історія української літератури в 12 т. Т. 12. К.: Наукова думка, 2024, 1008 с.
6. Літературознавча енциклопедія. У 2 т. / авт.-уклад. Ю.І.Ковалів. К. : Академія, 2007. Т.1. 608 с. ; Т.2. 608 с.
7. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період: навч.посіб.. К.: ВЦ «Академія», 2018. 248 с.
8. Юрчук О. У тіні імперії. Українська література у світлі постколоніальної теорії. Київ : ВЦ «Академія», 2013. 224 с.

Додаткова література

9. Андрусяк І. Літпроцесія: Рецензії, есеї, статті. Донецьк : Видавнича агенція «OST», 2002. 112 с.
10. Антологія альтернативної української поезії зміни епох. Друга половина 80-х – початок 90-х років / [упор. Ю. Позаяк]. Харків: Майдан, 2001. 184 с.
11. Антологія української поезії II половини ХХ сторіччя / [автор передм. та упор. Ю. Ковалів]. К. : Гранослов, 2001. 432 с.
12. Голобородько Я. Поетична меритократія : Василь Герасим'юк, Ігор Римарук, Тарас Федюк К. : Факт, 2005. 105 с.
13. Дві тонни : Антологія поезії двотисячників / упор. Б.-О. Горобчук, О. Романенко. К. : Вид-во Романенка «Маузер», 2007. 304 с.
14. Моренець В. П. Оксиморон: Літературознавчі статті, дослідження, есеї. Київ : Медіа Груп, 2010. 528 с.
15. Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. Львів : Літопис, 1999. 336 с.
16. Ільницький М. У фокусі віддзеркалень. Львів, 2005.
17. Ковалів Ю. Українська поезія першої половини ХХ століття. К., 2000.
18. Мовчан Р. У пошуках архітуру: з історії української літератури ХХ ст. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2018.
19. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі: Монографія. К. : Либідь, 1999. 447 с.
20. Панченко В. Літературний ландшафт України. ХХ століття. К.: Ярославів Вал, 2019.
21. Сірук В. Наративні структури в українській літературі 80-90-х років ХХ століття (типологія і внутрішньо текстові моделі) : монографія. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. 224 с.
22. Тарнашинська Л.Б. Презумпція доцільності : Абрис сучасної літературознавчої концептології К. : Вид. дім «Києвл-Могиялнська академія», 2008. 534 с.

23. Сильові тенденції української літератури ХХ ст.: Зб. К.: Фоліант, 2004. 284 с.

1. 14. Інформаційні ресурси

2. Модульне середовище Хмельницького національного університету (Кафедра української філології).
Доступ до ресурсу: <https://msn.khmnmu.edu.ua/course/view.php?id=9193>
3. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khmnmu.edu.ua/asp/php_f/p1age_lib.php
4. Інституційний репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khmnmu.edu.ua/jspui/?locale=uk>